

Arnold L., že dle dohody se zemřelým Heřmanem L. má býti firma vedena dále jako stará firma. Není proto třeba řešit otázku, zda nyní zůstalý jediný společník Arnold L. jest oprávněn sám oznámit úmrtí druhého společníka, či zda k tomu jest třeba i podpisů dědiců zemřelého společníka, když jest nesporno, že firma měla být znamenána oběma společníky, a to proto, poněvadž nemůže být v obchodním rejstříku vyznačena změna společnosti, která již dále netrvá, ale jde pouze o nutné vyznačení zrušení společnosti. Jest proto žádost Arnolda L., aby zemřelý Heřman L. byl z rejstříku vymazán, neproveditelná a nezákonná, poněvadž společnost o jednom členu jest pojmově nemožná.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle usnesení rejstříkového soudu byl k opovědi společníka Arnolda L. v obchodním rejstříku vymazán veřejný společník Heřman L., ježto zemřel. Nehledíc k tomu, že se tato opověď stala na výslovné vyzvání rejstříkového soudu, jež bylo doručeno též právnímu zástupci Vilemíny L. a stalo se pravoplatným, bylo uvedeným zápisem též projevono, že společnost byla zrušena, když nebylo smlouvou stanoveno, jak stěžovatelka sama tvrdí, aby společnost s dědici zemřelého dále trvala, neboť v takovém případě nastane ovšem úmrtím jednoho ze dvou společníků veřejné obchodní společnosti její zrušení, poněvadž společnost o jednom členu jest pojmově nemožná. Otázka však, zda má nastati likvidace společnosti, bude řešena ve sporu, který zahájila vdova Vilemína L. důsledkem pravoplatného druhého usnesení rejstříkového soudu. Okolnost, že Vilemína L. nebyla slyšena o opovědi Arnolda L. nemůže býti příčinou pro zrušení prvního usnesení rejstříkového soudu, když ona sama oznámila rejstříkovému soudu nastalou změnu.

Čís. 15268.

Závodník musí při řízení silostroje i na závodní dráze vynaložiti zvýšenou opatrnost podle § 1299 obč. zák., aby se vyvaroval všeho, co by mohlo diváky ohroziti na zdraví a životu.

Jde při automobilových závodech o spoluzavinění diváka, stojícího na místě, kde může závodní stroj ze závodní dráhy snadno vyjeti a bezpečnost diváka ohroziti.

(Rozh. ze dne 9. června 1936, Rv II 232/36.)

Žalobce přihlížeje jako divák motocyklovým závodům, pořádaným žalovaným Moto-Autoklubem v M., byl těžce zraněn při havarii, která postihla při závodě žalovaného závodníka Arnošta V. Z toho důvodu domáhá se na obou žalovaných náhrady škody. N i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, odvolací soud částkou 60.000 Kč, neuznav na spoluvinu žalobcovu na úraze.

Nejvyšší soud uznal na spoluvinu žalobcovu na úraze a přiznal mu proto z titulu požadované náhrady škody polovici uvedené částky.

Důvody:

Pokud jde o otázku zavinění a ručení spolužalovaného Arnošta V., třeba poznamenati toto: I když jest snahou závodníka vyvinouti na závodní dráze co největší rychlost, aby dojel co možná nejdříve k cíli, nelze jej i při této jeho snaze po docílení nejvyšší rychlosti zprostiti povinnosti, vynaložiti při řízení silostroje i na závodní dráze zvýšenou opatrnost předpokládanou v § 1299 obč. zák., aby se vyvaroval všeho, co by mohlo při závodní dráze stojící diváky ohroziti na zdraví a životech. Byla-li žalovanému V. povaha zatáčky známa, poněvadž tam den před tím trainoval, a bylo-li mu známo, že jeden závodník se na tomto místě zabil a že jiný závodník z dráhy vyjel, tedy byla rychlost 100 km, kterou žalovaný na tomto místě jel, rychlostí přespřílišnou, podle průměrů nepřipustnou, a ona právě přivodila, že žalovaný nedovedl silostroj ovládnouti, vjel do příkopu a konečně i do diváků. Nižší soudy proto nepochybily, když uznaly i na zavinění spolužalovaného Arnošta V. Otázku spoluzavinění žalobcova neposoudily však nižší soudy správně. Nesejde na tom, že místo, na němž žalobce stál a závodům přihlížel, nebylo označeno pořadatelstvem závodů jako nebezpečné a že z toho místa diváci nebyli vyklizováni, když jinak místo to bylo skutečně nebezpečné. Žalobce zúčastnil se několika automobilových závodů a musilo mu proto býti známo, že státi v místech před zatáčkou nebo za ní, ať už to bylo v »jakési«, či v »jisté« vzdálenosti od ní, je nebezpečné. Žalobce věděl a věděti musil, že jde o rychlostní závod a že státi poblíže zatáček je vždy nebezpečné, poněvadž silostroj může v zatáčce snadno z jízdní dráhy vyjeti a bezpečnost stojícího tam diváka ohroziti. Nehledě ani k tomu, že policejní ředitelství v M. vyhláškou zakázalo obecnstvu státi a přihlížeti závodům na nebezpečných zatáčkách a zdržovati se na místech uzavřených lany nebo vstoupiti do jízdní dráhy, káže již rozumná opatrnost každému diváku, přihlížejícímu automobilovým silničním závodům, nestavěti se na místa, kde může závodní stroj ze závodní dráhy snadno vyjeti a bezpečnost diváka ohroziti. Žalobce musil při náležité pozornosti seznati nebezpečnost svého stanoviště, takže postavil-li se přes to na ono místo, učinil tak na vlastní nebezpečenství a není tedy jeho spoluvina na škodné události o nic menší než zavinění žalovaných. Bylo proto podle § 1304 obč. zák. uznati, že škodu mají nésti obě strany stejným dílem.

Čís. 15269.

Ustanovenia zákona č. 66/1925 Sb. z. a n. o exekúcii na výmenky platia aj o exekúcii na právo požívacie, ktoré si rodičia pri odstupe nehnuteľnosti vymienili ku svojej výžive.

(Rozh. z 9. júna 1936, R III 197/36.)